

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. ožujka 2021. • br. 1 • god. XV.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Sadržaj

3 Riječ urednice

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

4 Proslava Bogojavljenja u provincijalnom sjedištu

mons. Giorgio Lingua

5 Hvala vam na svemu onome što činite u Hrvatskoj i po cijelom svijetu

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

9 O marljivosti

10 O sv. Josipu

12 I bijaše im poslušan

14 O radu

Godina sv. Josipa...

16 Potpuni oprost u Godini sv. Josipa

s. M. Kristina Injić

17 Devetnica sv. Josipu

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

*s. M. Darija Lukić,
Laura Turkalj, Sofija Posuda*

25 Uskrs u doživljaju Bisera Očeva milosrđa

s. M. Darija Lukić

28 Poslanici Milosrđa u Ivanić-Gradu

s. M. Kristina Injić

30 Obiteljske korizmene kateheze

Maja Šeparović

32 Noć muzeja u Blatu 2021.

Kutak za najmlađe...

34 Križaljka – sv. Josip

Osobine sv. Josipa

Molitva bl. Mariji Propetoga

35 Zaklada »Blažena Marija Petković«

s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Ite ad Ioseph – Idite k Josipu!

»Kao što je u starom zavjetu Faraon odgovarao svima, koji su mu se utjecali: 'Idite Josipu', tako sada vječni Otac i nama kaže: 'Idite presvetom Josipu.'¹ Zbog svoje uloge u povijesti spasenja, sv. Josip je svetac koji se mnogo štuje u narodu. Nebrojena čuda i uslišanja pripisuju se upravo njemu. Puno je samostana i bratovština pod njegovom zaštitom. Mnogi su mu sveci i svetece bili jako odani, a među njima i bl. Marija Propetoga. Ona ga naziva glavnim zaštitnikom svih Bogu posvećenih duša.² Svoju je milu Družbu Kćeri Milosrđa preporučila sv. Josipu u zagovor da sestre u Europi sačuva od posljedica komunističkoga sustava i zavjetom Družbu obvezala da deset godina svaki dan njemu u čast moli molitvu *U nevoljama našim tebi se utječemo*, da svečano slavi njegovu svetkovinu i širi njegovu pobožnost.³

Pandemija koronavirusa i velika, 150. obljetnica od proglašenja sv. Josipa zaštitnikom Katoličke crkve, potaknula je papu Franju da napiše apostolsko pismo *Patris corde*. Proglasio je i godinu posvećenu sv. Josipu, koja je započela 8. prosinca 2020. i trajat će do 8. prosinca 2021. U tom vremenu imamo prigodu razmišljati o sv. Josipu i tako ga bolje upoznati, a posebice usvajati njegove kreposti. Neka nam u tome pomogne molitva koju su sestre molile:

K tebi se, o sveti Josipe, utječemo u svojoj nevolji. Za ljubav koja te je s neoskrvnjenom Djevičicom i Bogorodicom vezala i za očinsku ljubav kojom si dijete Isusa grlio, smjerno te molimo da baštinu koju je Isus Krist svojom krvlju otkupio, milostivo pogledaš te svojom moći našoj nevolji u pomoć pritječeš. O brižni čuvaru božanske obitelji, brani odabrano potomstvo Isusa Krista. Ne daj, predragi oče, da nas okruže zabluda i pokvarenost. Budi nam s neba milostivo u pomoći, naš jaki zaštitniče, u borbi s moćima tmine, te kao što si nekad dijete Isusa iz najveće pogibelji života izbavio, tako i sada brani svetu Crkvu Božju od svih zasjeda neprijateljskih te nas, svakog pojedinog, trajno uzmi pod svoje okrilje da mognemo po tvom uzoru i tvom pomoći sveto živjeti, blaženo preminuti i u nebu vječno blaženstvo zadobiti. Amen.

Neka nas korizmeno vrijeme, kao i vazmeno trodnevlje i Vazam učini sličnijima sv. Josipu, da živimo autentično svoju vjeru, idući putem svetosti i savršenstva vlastitoga staleža.

¹ Majka Marija Propetoga, *Pouka: Zaštitništvo sv. Josipa*, 11. travnja 1951.

² Majka Marija Propetoga, *O sv. Josipu*, 19. ožujka 1931.

³ Majka Marija Propetoga, *Pouka: Zaštitništvo sv. Josipa*, 11. travnja 1951.

Hvala vam na svemu onome što činite u Hrvatskoj i po cijelom svijetu

*Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Giorgio Lingua
predslavio svetu misu na Bogojavljenje, 6. siječnja 2021. u Zagrebu, u kapelici
provincijalnoga središta Hrvatske provincije Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa*

Na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja 2021. godine u Zagrebu je apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua predslavio u 11 sati svetu misu u provincijalnom središtu Hrvatske provincije Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa. Prije slavlja blagoslovio je vodu kojom je blagoslovio sestre u zajednici Presvetoga Trojstva kojem je posvećena i kapelica i zajednica provincijalnoga sjedišta. Nuncij se ljubazno odazvao na poziv provincijalne predstojnice s. M. Emile Barbarić kojim je u ime Družbe iskazana želja za nastavak njegovanja povezanosti s papom Franjom i Crkvom. Bio je to i poziv na produbljivanje dobrosusjedskih odnosa s obzirom na blizinu provincijalnoga sjedišta i nuncijature u Zagrebu. Nuncij je u ovom susretu mogao bolje upoznati Druž-

bu Kćeri Milosrđa na jedom od njezinih hrvatskih izvora, čime je mogao dopuniti dojam koji je već o njoj stekao susrećući rad sestara Kćeri Milosrđa na Kubi gdje je bio nuncij, a sestre tamo djeluju od 2014. godine i žive u kući koja je vlasništvo nuncijature. Radujemo se što je nuncij rado privolio da predvodi svečano euharistijsko slavlje blagdana bl. Marije Propetoga u Blatu, 9. srpnja 2021. Nuncija je u ovom pohodu pratio vlč. Alfred Rayan D'Souza, drugi tajnik nuncijature.

Blagoslovljenu vodu provincijalna predstojnica je podijelila u posebnim bočicama s likom bl. Marije Propetoga svim sestrama provincije kao podsjećanja na krsnu vodu kojom smo krštene i moćnu zaštitu svete vode u ovoj godini koju smo započeli.

Propovijed mons. Giorga Lingue

Poštovana sestro provincijalna predstojnice, drage sestre,

1. U liturgiji današnje svetkovine Bogojavljenja susrećemo Heroda. Bio je izraelski kralj i trebao je poput svakog dobrog Izraelca iščekivati Mesiju. No, čini se da nije bio neki velik vjernik i vjerojatno nije redovito odlazio u sinagogu. Uostalom, kad su naišli Mudraci, morao je tražiti tumačenje svetopisamskih tekstova koji su se odnosili na Mesiju od onih koji su ih poznavali bolje od njega.

Kada je dobio potvrdu da Mesija dolazi te da su čak i neki »nositelji vlasti« već krenuli na put kako bi iskazali štovanje tek novorođenom Kralju, Herod ne može prihvatiti ono što je prorečeno u Svetom pismu i što se, prema sudu svijetu, čak i stručnjaka s kojima se on sâm posavjetovao, počinje ostvarivati. Stoga se pokušava tomu usprotiviti, bojeći se izgubiti vlastiti položaj. Ne mari za poruku Svetoga pisma. Njegov je jedini interes: ostati na vlasti.

Prva pomisao i pitanje koje nam se spontano nameće jest: Ne riskiramo li i mi ponekad usprotiviti se Božjem naumu kad je u suprotnosti s našim interesima? Ne događa li se i nama ponekad da ušutkamo unutarnji glas savjesti jer je u suprotnosti s našim potrebama? Ili pak s našim hirovima?

2. Mudraci, za razliku od Heroda, nisu poznavali Sveto pismo i nisu znali kojim se stručnjacima obratiti. Međutim, slijedili su zvijezdu. Proučavali su znakove vremena, naučili su čitati jezik prirode. I sve je bilo u redu, bili su na dobrom putu, ali su se u jednom trenutku izgubili. Zašto? Jer su smatrali da bi bilo logično, prirodno, tražiti Kralja, Spasitelja čovječanstva u kakvoj kraljevskoj palači. Stoga su se, po lo-

gici stvari, uputili prema Jeruzalemu. No, Božja logika, Božji putovi nisu uvijek i naši putovi. Umjesto u jeruzalemsku palaču, Spasitelj je odlučio doći u betlehemsku štalicu. Nelogičan izbor, protiv struje.

Da bismo slijedili Boga, ponekad nije dostatno svjetlo razuma, potrebno je i svjetlo vjere. Mudraci slušaju ono što im kažu oni koji poznaju Sveto pismo pa mijenjaju smjer i ponizno kreću prema Betlehemu. Ostavljaju »centar« i kreću prema »periferiji«. I upravo ovdje se zvijezda ponovno pojavljuje i vidjevši je, osjećaju veliku radost.

Kad su napokon stigli u Betlehem, ti se bogati i mudri ljudi ne srame kleknuti pred Djetetom položenim u jaslama. Daruju mu najdragocjenije što imaju: ne sumnjaju da je upravo

ono Kralj, Spasitelj svijeta. Svjetlo razuma, popraćeno poniznim slušanjem Svetoga pisma, otkrilo im je istinu, bez obzira na vanjski privid stvari!

Evo i drugoga razmišljanja: potrebno je slušati unutarnji glas, glas savjesti. Zvijezda označava Božje svjetlo što rasvjetljuje svakog čovjeka koji slijedi glas vlastite savjesti, ne dopuštajući da ga uvjetuje traženje slave i moći. Tko slijedi svoju savjest, dolazi do istine. Koncilski dokument *Gaudium et spes*, u broju šesnaest kaže: »Time što su vjerni savjesti, kršćani se povezuju s ostalim ljudima u traženju istine i istinskom rješavanju tolikih moralnih problema koji nastaju u životu pojedinaca i u životu društva.« Samo ponizni posjeduju slobodu kojom mogu slijediti zvijezdu, samo oni mogu osjetiti veliku radost.

3. Ima detalj koji me se posebno dojmio u izvješću u Matejevu Evanđelju. Kad su Mudraci pristigli, »ugledaše dijete s Marijom, majkom njegovom; padoše ničice i pokloniše mu se« (Mt 2,11). O Josipu ni riječi. Gdje je bio? Razmišljajući o tome da je ova godina posvećena sv. Josipu, zanimalo me kako se on ponašao prema Mudracima. Nikada prije nisam

opazio da se u tom odlomku o njemu ništa ne govori. Možda nije bio tamo? Kamo je otišao? Vjerojatno je tražio neko bolje mjesto. Nakon iznenadnog poroda trebalo je potražiti zamjenu tom privremenom skloništu u koje su se bili sklonili. Može biti i da je bio odsutan jer je otišao potražiti nešto za jelo. Činjenica je da on nije bio prisutan. Što nam to govori? Da ovaj tako važan posjet nije bio očekivan. Nitko ništa nije znao. Ipak, kad su stigli u Jeruzalem, »uznemiri se kralj Herod, on i sav Jeruzalem s njime. Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne« (Mt 2,3). Jeruzalem je s dolaskom triju slavnih osoba sav uzbuđen, dok u Betlehemu nitko ništa o tome ne zna. Nitko ne pomišlja obavijestiti Josipa o tako važnom posjetu. Josipova odsutnost daje nam do znanja da oni koji nemaju što izgubiti, koji se ne moraju brinuti kako sačuvati svoju moć, nisu tjeskobno zabrinuti. Ali kazuje nam i još nešto: Božji se plan ostvaruje i bez našega znanja, da to i ne opazimo. Božji plan u povijesti se ostvaruje u skrovitosti, u jednostavnosti, bez buke. Ne trebamo se brinuti. Ako napravimo svoj dio, čineći ono što Bog od nas svaki dan traži, on tada ostvaruje svoj spasiteljski plan za čovječanstvo.

4. Zaključio bih jednom anegdotom koja mi je pomogla shvatiti da čak i kad se naši planovi ne podudaraju s onima Božjim, ako dopustimo da nas vodi njegovo svjetlo i ako prihvatimo njegovu volju, možemo iskusiti veliku radost.

Bio sam na hodočašću u Svetoj Zemlji sa skupinom od četrdesetak osoba. U tom hodočašću bio je predviđen i uspon na brdo Sinaj gdje je Mojsije primio ploče Zakona. Posebno mjesto susreta Boga s čovjekom, koje sam želio vidjeti. Vodič nam je objasnio da je upra-

vo to mjesto na kojem je Bog diktirao Mojsiju što treba učiniti da bi pravilno slijedio svoju savjest. Zapovijedi, rekao nam je, nisu zabrane ili ograničenja našoj slobodi, već putokazi koji nam pokazuju Božji put. Dakle, dani su nam za našu slobodu. Oni su poput zvijezde Mudraca koja mora usmjeravati naš hod.

Tijekom uspona na brdo imao sam problema s disanjem i morao sam se zaustaviti. Da ne bih omeo daljnje uspinjanje cijeloj skupini, odlučio sam unajmiti devu od beduina koji nas je pratio, no bilo je još gore. Činilo se da ta životinja baš uživa hodati rubom strme ceste, ljuljajući se lijevo-desno, kao da me htjela uplašiti. Zavrtjelo mi se u glavi i tada sam odlučio sići i pričekati da slabost prođe, moleći ostale hodočasnike da se ne brinu za mene, već da nastave svoj uspon.

Kad sam napokon malo došao k sebi, bilo je prekasno za nastavak hoda. Tako sam se, u pratnji beduina koji mi je iznajmio devu, odlučio vratiti u našu bazu. Na povratku smo započeli razgovor: prvo o politici. Bilo je to vrijeme takozvanog arapskog proljeća i u tim se područjima nije govorilo ni o čemu drugom. Zatim smo razgovarali o filozofiji, razmišljajući o pojmu slobode i na kraju smo razgovarali i o religi-

ji. Ostao sam zadivljen pogledom toga beduina iz pustinje i njegovom kulturom.

Kad smo stigli do naše baze, pozvao me je u svoj šator i ponudio mi čaj koji sam pio ležeći na zemlji zajedno s njegovim prijateljima.

Na kraju susreta sam iskusio veliku radost i ovako razmišljao: Gospodin nije htio da se popnem na goru Sinaj jer je želio da upoznam ove beduine. Radost koju sam tada osjećao bila je plod prihvaćanja njegove volje iako se razlikovala od moje. Nisam vidio mjesto gdje je Božji zakon bio dan ljudima, ali sam pronašao mjesto na kojem se Božji zakon i nadalje piše: u srcu svakog čovjeka. Naučimo se, dakle, slijediti zvijezdu koja nam pokazuje Božju volju, slijedeći glas svoje savjesti, hraneći je svjetlošću koja dolazi iz Svetoga pisma i vidjet ćemo da ćemo i mi iskusiti veliku radost.

5. Da zaključim. Kao što znate, vašu sam družbu upoznao na Kubi, u Jaimanitasu, petnaestak kilometara od Havane, gdje vaše sestre rade izvanredan posao među posljednjima u društvu. Ni one nisu tražile Jeruzalem, glavni grad,

već su otišle na periferiju, u Betlehem, a njihova je kuća mnogima postala znak Božje prisutnosti. Zahvaljujući njima, mnogi su iskusili toplinu majčinske nježnosti. U četvrti su postale zvijezda koja usmjerava mnoge. U početku, kada sam odlazio u njihovu kuću, bilo je dovoljno pitati nekoga: Gdje su časne sestre? I svi su mi znali pokazati put.

Providnost ih je pratila: pronašle su suradnike koji su im pomogli podučavati djecu s ulice u glazbi, a zatim se pružila mogućnost treniranja nogometa s nekoliko lopti i dobrim trenerom. Ubrzo su se mnogi prijavili: trebale ste vidjeti teren koji su pretvorile u nogometno igralište! I sestru Onoriju na tom malom igralištu, okruženu tolikim mnoštvom živahne djece, meni je to bila velika radost.

Hvala vam na svemu onome što činite u Hrvatskoj i po cijelom svijetu. Proglašenje blaženom vaše majke utemeljiteljice, Marije Propetog Isusa Petković, prigodom posjeta sv. Ivana Pavla II. Dubrovniku 2003. godine, sigurno je bio znak potvrde s neba za cijelu Družbu i vaš rad u Crkvi Božjoj. Taj je događaj i vama bio nov izazov da živite u duhu svoje karizme i da se novim žarom, nesebično, stavite u službu širenja Božjega milosrđa, posebno među malemima i marginaliziranima.

Neka vas Gospodin prati, Gospa blagoslivlje, a sv. Josip čuva očinskim srcem u ovoj njemu posvećenoj godini!

*Pouka Majke Marije Propetoga u Blatu,
u Kući matici, 28. studenoga 1929.*

O marljivosti

Ostavimo se tromosti i nastojmo svaki posao najtočnije obaviti, a ne kako bilo. Ponovno preporučujem što sam već više puta kazala, da svaka ima uvijek pripravljen ručni rad na svom mjestu, u za to određenoj kutiji i to ne samo jednu vrstu ručnoga rada nego njih tri-četiri. Ako je dan neka se uzmu radovi finijega i sitnijega veza ili koje takve vrste. Kod svijeće dobre svjetlosti valja uzeti zahtjevniji ručni rad za koji treba bolja svjetlost. Pri slaboj svjetlosti uzmimo plesti čarape i presti, a ti su poslovi zgodni za rad i pod molitvom – uz njih se duh manje rastresa.

Preporučujem vam da svratite pozornost na svaku rupicu koja se pokaže na čarapi i da je odmah pokrplate, da se ne napravi veća, jer ako se takva opere još će se više poderati.

Preporučujem vam veliku pažnju u svetom siromaštvu, da ništa ne propada: sapun, vatra i sve druge mnogobrojne stvari da se ne troše bez potrebe, jer ćemo za svaku stvar odgovarati pred Gospodinom. Mi smo se zavjetom siromaštva Bogu posvetile! Zato moramo marljivo raditi da sebi zaslužimo kruh svagdašnji, kao što nam je i sâm Isus Krist dao najljepši primjer koji je, uz sv. Josipa, znojem svoga čela i radom svojih ruku zasluživao kruh. Čuvajmo se tromosti u radu, jer tromost je slična lijenosti, kojom se pred Bogom ogrješujemo, a bližnjemu dajemo slab primjer. Drage kćeri, budite marljive i veselo radite Kristu za ljubav i za naše posvećenje.

Kapitul Majke Marije Propetoga

Blato, Kuća matica, 19. ožujka 1931.

O sv. Josipu – služiti Gospodinu Bogu i vršiti njegovu svetu volju

Govorit ćemo danas u svetom kapitolu o sv. Josipu. Imate Isusa, svoga božanskog zaručnika, ali slabo bi nam bilo kad nas ne bi Blažena Djevica Marija i sv. Josip čuvali. Danas sam vas, sve sestre, kao i sve naše filijale, stavila pod zaštitu sv. Josipa. I vi se sve, svaka ponaosob, stavite pod okrilje sv. Josipa.

Današnji je dan velik svakoj kršćanskoj duši, a napose svakoj djevici koja se Bogu posvetila, jer je sv. Josip glavni zaštitnik svih Bogu posvećenih duša. Sjedit ćemo naš kapitul s govorom o sv. Josipu i razmatrat ćemo onu krepost iz svetih Pravila, koja je sv. Josipu bila najmilija, a to je sveta volja Božja.

Sveti se Josip u svemu podlagao svetoj volji Božjoj. Nikome nije govorio kojega je roda ni tko je. Nije govorio tko je dijete Isus ni tko je Blažena Djevica Marija. U nepoznate je krajeve išao samo da spasi milo nebesko Dijete i to bezodvlačno u crnoj noći, čim mu je anđeo javio volju Božju. On je isti čas izvršava. Búdi svoju milu zaručnicu i uzimaju dijete Isusa i, ne čekajući da zora svane, idu na put. Toliko je plivao u svetoj volji Božjoj da se nije niti najmanje uznemiravao. Volja Božja bila mu je kao melem. Vidimo ga mirnoga, odanoga u volju Božju cijeloga života. Ako mi samo govorimo da bude volja Božja, a ne podlažemo joj se – moramo se zastidjeti! Reći će sv. Josip: »Čemu se žalostiš što živiš nepoznata? Tà tko je mene poznavao?« Naša duša nema mira ni pokoja nego kad se spusti u svetu volju Božju. Kad dođemo pred sliku sv. Josipa vruće ga molimo da nas nauči

podlagati se svetoj volji Božjoj, uvijek, svugdje i u svemu. Kad vidi dragi Bog da smo se posve predale u volju Božju, govori sv. Terezija, o kako neće sve dati što nam treba... Onda zavlada mir i pokoj na licu takove duše. Ona podiže i veseli svakoga. Je li joj Gospodin dao cvijet da ga goji, ona se njemu veseli, ili ako joj je dao pčele, djecu i sve ostalo. Ona se svemu veseli i radosno upravlja onime što joj je Gospodin povjerio, pliva u radosti vršeći njegovu svetu volju, uvjeren da je on ljubi i da joj je to sve u ruke dao kao svojoj kraljici.

Nitko, pa ni nadstojnica ni ispovjednik, neće vas u tome umiriti, ako se ne predate u volju Božju. I ispovjednik će vam reći da se podložite volji Božjoj i tad će doći mir u vašu dušu. Kao da bi i dragi Bog rekao: »Čemu molitve, čemu pobožnost, ako nije iz iskrena srca?« Zaista, čemu otvaranje usta, ako je naše srce sasvim protivno? Sveto nam pismo jasno govori da se neće spasiti koji govori: »Gospodine, Gospodine, a ne vrši volju Božju.« Najsigurniji su u spoznavanju volje Božje redovnici i redovnice, jer oni znaju da preko svojih nadstojnika vrše Božju volju.

Nemojte moliti, ako to nije molitva iz srca, jer će Gospodin reći: »Zašto moliš, kad ne misliš tako?« Danas mnogi mole sv. Josipa, ali neće da čine ono što im sv. Josip govori, a to je da vrše volju Božju i njegove zapovijedi. Sretne su one duše koje mnogo mole, ali od srca. Neka mole iz iskrena i čista srca, a tad će one biti blažene. Prije molitve se pokajmo i odlučimo da nećemo nikada moliti neiskreno, da ćemo u svemu biti podložne volji Božjoj, a onda dragom Bogu prikažimo svoju molitvu. Što svećenik moli prije svete mise i mi prije svete pričesti? Ispovijed vjere i pokajanje, ali sve u odanosti volji Božjoj. Ako duša nije tako raspoložena onda bismo je upravo morali žaliti, kad bismo znali njezinu nutrinu.

Dakle, služiti Gospodinu Bogu i vršiti njegovu svetu volju. Kad bi sad sv. Josip došao na zemlju i govorio s nekom Božjom zaručnicom, on bi je u svojoj svetosti duboko poštivao i rekao joj: »Ja sam mu bio samo hranitelj, a ti si mu zaručnica.« Mi smo umrle svijetu i Bogu smo posvećene na oltaru, pa kako ta službenica i zaručnica Božja neće da to shvati, da razmišlja o Isusovoj prisutnosti i u nju vjeruje? Zato vi, drage sestre i djevice koje ste Bogu posvećene, uvijek mislite o tomu kakve ste pred dragim Bogom. Sv. Terezija, kad je osnivala samostan, uvijek je sve stavljala pod zaštitu sv. Josipa, a on bi joj sve providio. Vidimo i u svetoj Crkvi da su svi sveci bili miljenici sv. Josipa. U ovom mračnom životu, tko će nas pomoći? Tko će nas voditi k Isusu? Budimo zato osobito pobožne dragom sv. Josipu. Molimo se njemu svaki dan. Sjetimo ga se barem jednim uzdahom.

Kapitul Majke Marije Propetoga

Blato, Kuća Matica, 1934.

I bijaše im posluššan

Gospodin Isus Krist, kojega smo odlučile slijediti, bijaše posluššan cijeli život. Dao je primjer poslušnosti svima koji su ga odlučili slijediti. On je izabrao ono što je bilo najpotrebnije ljudskom rodu. Mi, redovnice, ne možemo izabrati bolji put nego li je poslušnost i podložnost. Nemoj, draga sestro, nikada u svojoj duši reći da to ne možeš jer se sve može s Božjom pomoći. Ako bi rekla da ne možeš, po tome se vidi da si neodgojena.

On, sama mudrost, nije se stidio biti podložan sv. Josipu u radionici, jer je znao da će samo tim skromnim životom dati svijetao primjer ljudskom rodu za sve vjekove. Sâm Isus je sebi za starješinu izabrao sv. Josipa, običnog tesara. Anđeo u snu nije se javio Blaženoj Djevičici Mariji ni malom Isusu, nego sv. Josipu koji je bio starješina. Budimo poslušna djeca, pozivljem sebe i vas, slušajmo starješine. Kad ste i najneznatnije djelo učinile iz poslušnosti, Bog vam ga prima isto onako kao najveće i najvažnije djelo. Pred njim je veliko samo ono što se

slaže s njegovom svetom voljom, a to je ono što se čini iz poslušnosti. Zato radite i slušajte kao djeca.

O Isusu se govori da je bio poslušan do smrti na križu. Kad su ga šibali, pljuvali, mučili, trnjem okrunili, ni riječi nije rekao. On je kao janje sve mirno podnosio i mirno se predao na križ, ispružio je ruke i do kraja svoga života bio je poslušan. Mi znamo da je volja Oca nebeskoga da nas neka osoba muči, kuša na bilo koji način, da vidi koliko znamo trpjeti za Boga. Trpimo mirno, odano slušajmo. Pustimo se sljepački u njegove ruke. O, da biste znale slušati! Vi poslušajte i prepustite Gospodinu Bogu svoju stvar. Kad vidite da sve propada i da će se sve raspasti, samo slušajte Boga i sve će biti dobro. U najtežim časovima neka vam kroz život svijetli kao zvijezda sveta poslušnost, i vi ćete biti svete. Nemojte nikada odustati od svete poslušnosti, dajte se u ruke Božje kao malo dijete. Budite sljedbenice svoga uzora, Krista.

Kapitul Majke Marije Propetoga

Caseros, 27. siječnja 1952.

O radu

Evandjelje nam govori da je Isus danju radio, a noću molio. Život njegovih zaručnica, također treba da bude rad i molitva, kojima će slaviti i hvaliti svoga ljubljenog Zaručnika, skrivenog u presvetoj Euharistiji.

Zašto trebamo raditi? Zato jer je to Bog odredio nakon pada prvog čovjeka. Trebamo raditi jer drukčije ne bismo mogli živjeti na ovom svijetu. Kad se ne bi radilo, zemlja ne bi davala plodove bez kojih čovjek ne bi mogao živjeti. Stoga, ako netko ne bi htio raditi, protivio bi se prirodi i zakonu Božjem, griješio bi protiv zakonite pravde, podložnosti i prava na život.

Radeći, čuvamo zdravlje i snage duše i tijela. Lijene osobe su nervozne ili melankolične, a zbog lijenosti se može izgubiti psihičko zdravlje. U besposlenosti strasti postaju snažnije i poduzimaju strašnu borbu protiv duha, sve dok ga ne podvrgnu. Takva osoba postaje njihova prava žrtva, jer je lako mogu dovesti do nevjernosti i strovaliti je u vječnu propast. Stvoritelj je rekao palom čovjeku: »U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti« (Post 3,19). Kćeri moje, tko ne vrši ovu zapovijed, taj će krasti za jelo, a sklon je da počini i druge grijehе.

U svijetu svi trče i brinu se da napreduju i zarade za svoj svakidašnji kruh, jer tako je odredio Gospodin Bog. Vidimo u Evandjelju kako je bio kažnjen sluga koji nije htio raditi i umnažati primljeni talent. Mnoge duše misle da u samostanu ne moraju raditi niti se žrtvovati, već čekaju da ih se služi. Kćeri moje, nemojte tako misliti, jer naš život treba da bude ispunjen radom i molitvom. Vi morate biti kao majke koje se žrtvuju za druge, te uvijek biti spremne za bilo koji rad i žrtvu. Jao onim dušama koje se predaju bezbrižnom životu, bez interesa da rade za širenje Kraljevstva Božjega, napretka zajednice i spasenja duša. Vidite kako je sv. Franjo kad je išao u Rim da dobije od Crkve potvrdu svoga reda i pravila, putem radio kod raznih obitelji, sjekao drva i obavljao druge poslove da zasluži što mu je bilo potrebno za život, jer je htio ispuniti zapovijed Božju. Raditi da uzdrži svoj život. Također je to činio i zato da u duhu svetog siromaštva žrtvuje i kroti svoje tijelo.

Ovako treba razumjeti kršćanski zakon rada koji je dan od Boga, te nastojati naći sredstva kako da što bolje izvršimo presvetu volju Božju i postignemo svoje savršenstvo. Nemojte se nikada tužiti, kćeri moje, na umor, rad i napore života, jer tako se gube zasluge i daje loš primjer. A osim toga, tko je u životu

lišen rada i napora? Bog ne želi da se priljubimo uz ovaj život. Zato dopušta da osjetimo životne poteškoće i umor kako bi se naša duša uzdigla i tražila nebo kao svoje vječno boravište, gdje ćemo biti lišene svakog trpljenja, te moći počiniti i uživati vječno blaženstvo. U radu nalazimo lijek protiv napasti, neprijatelja naše duše. U obitelji, društvu, zemljama, gdje se ne radi ispravno, vlada bijeda, nered, nezadovoljstvo i sve vodi propasti. Tako isto se događa i u duši.

Drage kćeri, za rad trebate poučavati djevojčice koje će jednog dana trebati izgrađivati svoje obitelji i društvo. Zato vi trebate biti osobe koje cijene rad i koje ćete svojim primjerom doprinijeti da drugi razumiju zakon Božji o radu. A mi trebamo biti dobre radnice na njivi Gospodnjoj i s ljubavlju vršiti njegovu svetu volju.

Trebamo krotiti naše tijelo i ne tražiti vlastite udobnosti. Više puta je dobro osjetiti i malo gladi, te ne jesti do sitosti, jer to se protivi uljudnosti i zdravlju, a znak je neukroćenosti. Trebamo osjetiti i manjak sna da bismo prisili tijelo na odricanja.

Osoba koja radi i koja se kroti, osjeća se sretna, jer time slavi i hvali Boga, korisna je društvu i pripravlja se za nebo. Sjetite se što je govorila jedna naša sestra: »Oh, kako je sretna duša koja može ustrajno i zdušno raditi u svetoj službi Božjoj!« Uistinu, kćeri moje, neizmjerena sreća se osjeća kad možemo ispuniti odredbe Božje. Sretne li duše koja živi i umre u radu za Boga i duše!

Preporučujem nadstojnicama i učiteljicama da se brinu da zavjetovane sestre, novakinje, kandidatice i aspirantice, nauče obavljati razne dužnosti i poslove, da znadu kuhati, plesti, da imaju osnovne pojmove o medicini, te da tako mogu pomoći u djelima Družbe i u bilo kojoj potrebi pomoći sestrama ili djeci. Koja ljubi Boga, ta nastoji da nauči što više, da može bolje pomoći u djelima Družbe. Koja ne ljubi, ta se ne brine ni da nauči ni da radi, ona je nekorisna članica Družbe. Radite pametno, savjesno i s ljubavlju, jer onaj koji radi, ne misleći na ono što čini, taj može nanijeti veliku štetu.

Kćeri moje, revno se posvetite svetoj službi Božjoj i uložite sve svoje snage da što bolje obavite svoje dužnosti i poslove. Tako će vas pratiti Božji blagoslov i osjećat ćete radosti i mir u svom srcu. Promatrajte kako je presveta Djevica Marija cijeli dan radila i pomagala sv. Josipu za uzdržavanje obitelji. Naš Gospodin Isus Krist, premda je bio Sin Božji radio je cijelog svog života za svoje uzdržavanje i pomagao u radu sv. Josipu i svojoj presvetoj Majci. Ne raditi, kćeri moje, bilo bi nečasno. Stoga budite revne u svetoj službi Božjoj i sve obavljajte s ljubavlju i marljivošću.

Ljubi vas i blagoslivlja,

vaša duhovna Majka

Godina sv. Josipa

8. prosinca 2020. do 8. prosinca 2021.

Apostolskim pismom *Patris corde* – Očinskim srcem papa Franjo je prigodom proslave 150. obljetnice proglašenja sv. Josipa zaštitnikom sveopće Crkve, na svetkovinu Bezgrešnoga začetca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2020. proglasio Godinu sv. Josipa, a Apostolska pokorničarna je objavila odluku za dobivanje posebnih oprostâ.

Potpuni oprost

Potpuni oprost se podjeljuje pod uobičajenim uvjetima (sakramentalna ispovijed, euharistijska pričest i molitva na nakane Svetoga Oca) vjernicima koji, dušom odijeljenom od svakoga grijeha, u Godini sv. Josipa sudjeluju u sljedećim prigodama onako kako to propisuje Apostolska pokorničarna:

1. barem 30 minuta provesti u razmatranju molitve Očenaš ili sudjelovati na duhovnoj obnovi u trajanju od najmanje jednoga dana, a koja ima razmatranje o sv. Josipu;
2. učiniti neko djelo tjelesnoga ili duhovnoga milosrđa;
3. moljenje svete krunice u obitelji;
4. svakodnevno posvećivanje svoga rada zaštiti sv. Josipa te u molitvi zazvati zagovor Tesara iz Nazareta, da oni koji traže posao pronađu zaposlenje i da rad sviju bude dostojanstveniji;
5. izmoliti litanije sv. Josipu, odnosno neku drugu molitvu sv. Josipu na utjehu i pomoć svim kršćanima koji trpe svaki oblik progona.

Apostolska pokorničarna podjeljuje *potpuni oprost* vjernicima koji budu molili bilo koju od Crkve dopuštenu molitvu ili čin pobožnosti u čast sv. Josipu, na primjer »K tebi se, o sv. Josipe«, osobito na dane 19. ožujka i 1. svibnja, na blagdan Svete nazaretske obitelji Isusa, Marije i Josipa, devetnaestoga u mjesecu i svake srijede koja je dan posvećen sv. Josipu.

U trenutnim okolnostima izvanrednoga zdravstvenog stanja dar *potpunog oprosta* posebno se proteže na starije, bolesne, umiruće i sve one koji zbog opravdanih razloga ne mogu izlaziti iz svoje kuće pa, duše odijeljena od svakoga grijeha i uz nakanu da, čim im to bude moguće, ispune tri uobičajena uvjeta, u vlastitome domu ili tamo gdje ih zapriječenost zatekne, izmole čin pobožnosti u čast sv. Josipu, utjesi bolesnih i zagovorniku dobre smrti, prikazujući s povjerenjem Bogu patnje i nevolje vlastitoga života.

*Pozdravljamo te, Čuvaru Otkupitelja
i Zaručnice Djevice Marije.
Tebi je Bog povjerio svoga Sina;
u tebe je Marija položila svoje povjerenje;
uz tebe je Krist postao čovjekom.
O, blaženi Josipe,
i nama se očituj u svome očinstvu
i vodi nas putem života.
Izmoli nam milost, milosrđe i hrabrost
te nas brani od svakoga zla. Amen.*

Devetnica sv. Josipu

Svaki od ovih devet tekstova nastajao je tijekom devet tjedana u trenutcima koje mi je pružio sv. Josip. Nisam unaprijed ništa planirala, nisam razbijala glavu time što ću i kako ću učiniti i napisati već sam prepustila ovom divnom nebeskom zaštitniku da me slike iz njegova života vode i nadahnjuju. Zbilja sam bila i jesam samo jedna njegova sestra koja je slušala što taj mudri svetac govori o sebi. Mudar i tih, a tako rječit.

Vi nađite svoj put. U ovoj godini posvećenju sv. Josipu možete ovu devetnicu moliti devet uzastopnih srijeda, jer je srijeda od davnina u Crkvi posvećena sv. Josipu. Možete uzeti i devet uzastopnih dana kao što je ovdje predloženo. Može to biti uoči nekog svečeva blagdana, primjerice, 19. ožujka ili 1. svibnja. Ili pak možete svake prve srijede u mjesecu punih devet mjeseci, kao u svojevrsnoj duhovnoj trud-

noći, ostati u prisutnosti ovoga čudesnoga sveca i sazrijevati u svojoj vjeri, do novog rođenja u posvemašnjem obraćenju. Ovo su bila moja razmišljanja koje mi je Duh nadahnjivao u molitvenom druženju sa sv. Josipom. Mogu vam poslužiti kao početna pomoć u približavanju ovom svecu malenosti i nezatnosti, a takve veličine da ga Crkva nije bez razloga prije 150 godina proglasila zaštitnikom sveopće Crkve. U spomen na tih 150 godina njegove zaštite, kao vjernici uključimo se u tu proslavu i zahvalu na način koji nam najviše odgovara, a po tomu ćemo iskusiti i mnoge milosti u svom životu. Ovomu je bl. Marija Propetoga uvijek učila svoje duhovne kćeri i poticala ih da se u svakoj potrebi utječu sv. Josipu u zagovor. Sestre Kćeri Milosrđa tu su duhovnu preporuku svoje majke utemeljiteljice nastavile vjerno njegovati.

s. M. Kristina Injić

Pripravna molitva

Nađite prikladno mjesto za molitvu, u crkvi ili kapeli, negdje u prirodi na samotnu mjestu, u vlastitom domu u nekom kutu, možda sa slikom ili kipom sv. Josipa. Oblikujte svoju nakanu za oblik devetnice za koji ste se odlučili i povjerite to sv. Josipu svojim riječima. On je jednostavan svetac i bez ikakva ustručavanja povjerite mu svoju molitvu i zamolite ga da vas vodi u tom devetodijelnom druženju s njim. Za početak se možete poslužiti i ovom molitvom:

K tebi se, o sveti Josipe, utječemo u svojoj nevolji. Za ljubav, koja te je s neoskvrnjenom Djevicom i Bogorodicom vezala, za očinsku ljubav, kojom si grlio Dijete Isusa, smjerno te molimo, da baštinu, koju je Isus Krist svojom Krvlju otkupio, milostivo pogledaš, te u pomoć pritečeš našoj nevolji svojom moći. O skrbni čuvaru Božanske obitelji, brani odabrano potomstvo Isusa Krista. Ne daj, predragi Oče, da nas okruže zabluda i pokvarenost. Budi nam s neba milostivo u pomoći, o naš jaki zaštitniče, u borbi s vlašću tmine. Pa kao što si nekad izbavio Dijete Isusa iz najveće pogibli života, tako i sada brani svetlu Crkvu Božju od svih zasjeda neprijateljskih, te nas svakoga pojedinog trajno uzmi pod svoje okrilje, da uzmogremo po tvom uzoru i tvojom pomoću sveto živjeti, blaženo preminuti i u nebu vječno blaženstvo zadobiti. Amen.

Prvi dan

Razmatranje: Josipova suradljivost

Josip, čovjek vjere, odan je Bogu. Iz te odanosti ulazi u Božji plan i surađuje s njim. Suradnju s Bogom njegovao je i prije nego što je upoznao Mariju i planirao život s njom. Oslonjen je na Boga i u njemu ostvaruje svoj život, posvećen otvoren Bogu i njegovoj volji. Kad Bog mijenja Josipove planove, zamišlja i želje da i po njemu ostvari svoj plan spasenja, Josip – iako zatečen, zbunjen i uplašen – surađuje. Spremno mijenja svoje planove jer je temelj njegova života Bog i zato mu vjeruje. Josip želi biti Božji i u svemu mu pripadati! Bog mu uslišava tu duboku čežnju srca. I daruje mu se onako kako to Josip nije mogao ni sanjati – dano mu je da u svojim rukama drži samog Boga i da se za njega brine poput oca. Čudesno!

Bog nam ispunjava molitve više i bolje nego li ga mi sami molimo. Stoga se upitajmo: Jesu li nam vrata srca otvorena Bogu, barem odškrinuta? Jesmo li spremni surađivati s Bogom poput Josipa?

Molitva

Sv. Josipe, suradnice Božji, isprosi mi milost da dopuštam Bogu da mijenja i oblikuje sve što jesam, što imam i planiram i da radim tako da se u mom životu ostvaruje Božja volja, čak i onda kada to zahtijeva odricanje od mojih, do u tančine zacrtanih, planova. Nauči me surađivati s Bogom tako kao što si ti surađivao. Hvala ti, sv. Josipe!

Drugi dan

Razmatranje: Što ćemo sa šutljivim svecem?

Ostaviti riječi po strani i prigrliti šutnju ili govoriti o šutnji? Kada se govori o sv. Josipu često se ističe njegova šutnja. Govor o šutnji?! Kako se ponašati u blizini osobe koja često šuti? Ostavlja dojam tajanstvenosti, ali i mira! Svaka izgovorena riječ takve osobe ima težinu i osluškuje se pažljivo i s čežnjom. Čovjekov je život, danas više nego ikad prije, ispunjen mnogim riječima, izgovorenima, napisanima, nacrtanima. Osvrneš li se na svoj današnji dan pronaći ćeš mnogo izgovorenih riječi, svojih i tuđih. Pogledaš li oko sebe čut ćeš puno riječi opisa, čut ćeš pridjeve – živimo u svijetu važnosti pridjeva. Važno je kakav si, kako izgledaš, kako pjevaš ili govoriš, kako stojiš na ljestvici popularnosti, koliko imaš ovoga ili onoga... Danas nedostaje riječi glagola, riječi pravih radnji: što činiš, vjeruješ li, ljubiš li, živiš li ili samo životariš?

Josipova šutnja nije hladna. Ona ostavlja prostor ljubljenoj osobi da bude upravo ono što jest. Tek se tada može ljubiti cjelovitost bića. Josipova šutnja da-

je prostor Božjoj riječi da stvara i spašava. Josipova šutnja otkriva dubine koje ljudske riječi ne mogu naslutiti niti izraziti. Josipova šutnja stvara prostor ljubavi. Što ćemo sa šutljivim svecem? Gledati ga i od njega učiti kako istinski ljubiti Boga i čovjeka!

Molitva

Šutljivi sv. Josipe, ovim riječima molitve razbijam tišinu, ali činim to jer ja, biće buke, molim da me naučiš šutjeti. Nauči me govoriti jezikom ljubavi, liši me nepotrebnih riječi i stvori u meni prostor tišine u kojoj se rađa ljubavljvu prožeta šutnja. Moje riječi su često grube, neugodne i hladne kao betlehemske jasje božanskog Djetesca. O sv. Josipe, učitelju šutnje, nauči me šutjeti dok ne naučim govoriti ono što Isus želi u meni, i po meni, reći. Hvala ti, sv. Josipe!

Treći dan

Razmatranje: Traži se otac!

Korak me vodi tihim i mirnim ulicama maloga grada. Susreti s prolaznicima uvijek su mi dragi. Neki mi izmame osmijeh, a neki ostanu samo na pozdravu, ali svaki bude susret s očima čovjeka u prolazu. Gledam oca koji za ruku vodi svoju sićušnu kćerkicu. Dok ona radosno istražuje svoj odraz u lokvicama i mokrim tragovima jučerašnje olujne kiše, on ne opaža njezinu zai-granost. Uzrujano razgovara na mobitel. Ne vidi malu istražiteljicu pored sebe, ne vidi velike avanture u kojima je ona preskakala lokvice, manje pa veće, iskušavajući svoje snage. Ne vidi njezino lice ozareno svakim novim *hop!* Ne, on vidi samo uprljane cipelice dok je ljutito odvlači do automobila. Ne vidi...

A Josip? Bio je otac tom Djetetu, a opet nije! Gledao ga je kako raste, napreduje iz dana u dan, od prvih koraka i padova do prvih riječi i školskih uspjeha. Sjeća se prijateljske igre na ulici, radosti, osmijeha i suza. Sve je to sv. Josip gledao u tom božanskom djetetu što je raslo ispred njegovih očiju. Nije li on zaista imao sve odlike pravog oca, glave obitelji? Bio je brižan i odvažan, snažan i osjećajan, zaposlen, ali s dostatno vremena za svoju obitelj, duhovan, ali ne i zanesenjak, učitelj je, ali pun razumijevanja za pogreške. Danas je uzor vjernicima, ali nije božanstvo.

Molitva

Dragi sv. Josipe, pokazao si nam odlike pravoga oca, molimo te svrni svoj pogled na današnje očeve. Podaj im snage da budu pravi očevi u obiteljima, da budu hranitelji, da budu branitelji, da budu hrabri i odvažni, brižljivi i Bogu predani. Pomozi im, sv. Josipe, da ne izgube svoju očinsku ulogu u suludom vrtlogu ovoga svijeta, osobito onda kada u svoje djece više ne vide radost u njihovu preskakanju lokvica već samo uprljane cipelice. Hvala ti, sv. Josipe.

Četvrti dan

Razmatranje: Čovjek detalja

Vjerujemo da je sv. Josip velik svetac malih čuda, detalja koji našu svakidašnjicu čine prostorom Božjih veličanstvenih djela. Svojim rukama tesara i stolara Josip je stvarao i popravljao mnoge predmete i od njih činio mala čuda svakidašnje uporabe. Time je donosio hranu na stol svoje obitelji i činio malo čudo svagdašnjega ručka koji im je Marija spravljala. Čudo obiteljskog objeda! Molio je u svojoj obitelji i tako ju je duhovno zakrilio. Bio je vjeran otačkoj predaji što čuva polog vjere koji se prenosi s koljena na koljeno i tako držao obitelj na okupu. Čudo obiteljske molitve! Svakog je dana gledao Mariju i Isusa, s njima razgovarao i stvarao čvrste obiteljske spona. Čudo obiteljske baštine i zajedništva!

Zar nije ovakva »obična ljubav« najveće čudo što se skriva u svagdašnjici našega bivanja na zemlji? Zastani i pogledaj koliko čuda krije tvoj današnji dan. Zastani i zahvali, zastani i divi se Stvoritelju tvoga čudesnoga, a tako običnoga dana.

Molitva

Sv. Josipe, sveće svagdašnjice, predajemo ti svoju svakidašnjicu. Mi svaki dan ustajemo, radimo, dišemo, padamo, griješimo, ljubimo... Učini da oči naših srdaca prepoznaju čuda kojima nas Svesilni obasipa. Neka naše oči budu otvorene, a srce neka kliče od radosti na svaki tako običan, a svet, trenutak Božje milosti. Hvala ti, sv. Josipe!

Peti dan

Razmatranje: Radostan svetac

Sjetiti se nekog radosnog trenutka u svom danu, u svojoj prošlosti... Radost je oznaka kršćanina. Nisu li istinski radosni trenuci duboko upisani u naša srca, u sve pore našega bića? Dobro je ponekad vratiti se u te radosne trenutke, sjećati ih se, posebice onda kad nam navru teškoće i sivilo prekrije raskošne boje radosti. Radost nije samo smijeh – ona zna biti skrivena u pogledu u kojem smijemo biti ono što doista jesmo. Radost nije samo izvanjsko veselje – ona je često u spokoju, miru i tišini srca, u trenucima kada konačno dopuštamo da Duh Sveti govori u molitvi dok gledamo izgaranje voska u plamenu svijeće. Radost nije glasna i nametljiva – ona je prisutnost druge osobe, prisutnost koja ruši ograničenja, vremenska i prostorna. Radost su naši bližnji. Radost je osoba.

Sv. Josip je radostan svetac. Radosno je služio Bogu jer se njegovi planovi ostvaruju čak i kada je, po ljudsku, sve nemoguće i neostvarivo. Vjerovao je i

radovao se Božjem vodstvu pa i onda kad ga je mogao prepoznati tek gledajući unatrag. Njegovo je srce bilo prepuno radosti zbog Božjeg nauma i ostvarenja. Radost ljubavlju prožeta!

Molitva

Sv. Josipe, radosni sveče, nauči me radovati se istinskom radosti, onom radosti koja gleda na dobro i radost drugoga, radosti koja gleda korak naprijed čak i kad »zagusti«, radosti koja ljubi i daje da bude ljubljena. Hvala ti, sv. Josipe!

Šesti dan

Razmatranje: Čisto srce

Molitva, post i milosrdna djela – na to smo kao kršćani uvijek pozvani, a u korizmi nas posebice *čiste* od taština prolaznosti i otvaraju nas za Božju riječ koja u nama budi vjeru obraćenjem srca. Josip čista srca prihvaća Božju riječ. Prihvaća Božji naum i u njemu ljubi Mariju, čisto i nevino. Vjeruje Bogu i oslanja se na njegovu riječ, protivno običajima svoga naroda u situaciji u kojoj se našao. Poštuje nutrinu Marijina srca i intimu njezina odnosa s Bogom, a poslije i intimu Isusova odnosa s Ocem nebeskim upravo zato što je i sâm imao taj dubok odnos s Bogom.

Zato nam je Josip pravi svetac upravo za vrijeme korizme. Jasno nam pokazuje kako je važno držati srce čistim! Kakvo je tvoje srce? Je li čisto i otvoreno za Božju riječ? Može li Bog u tebi neometano djelovati? Josip nam pokazuje koliko je važno držati srce čistim i pripravnim za dubinu ljubavi, najdublje, potpune, raspete ljubavi. Josip je svoje srce držao čistim, a mi ga čistimo molitvom, postom i djelima milosrđa i naša će korizma biti plodonosna ako je protkana i očišćena ljubavlju.

Molitva

Sv. Josipe, zaštitniče čistoće, izmoli mi u Gospodina veliku milost da moje srce bude čisto, čisto od grijeha, od navezanosti, od manjkavih navika, od ustajalosti... Neka čistoća prati moj korizmeni hod da bude protkan ljubavlju. Neka me tvoja očinska ljubav potiče da što bolje čistim svoje srce, da ljubim Mariju i Isusa kao ti. Hvala ti, sv. Josipe!

Sedmi dan

Razmatranje: Radionica

Uđimo tiho u radionicu vrijednog majstora koji, prignut nad stol, nešto izrađuje. Osvrni se oko sebe – radionica je čista, alati na svom mjesto i čekaju da ih majstor uporabi, da gotovo bezvrijedan komad drveta što ga drži u ruci preobrazi u nešto vrlo vrijedno. U kutu razni komadi drveta čekaju svoj red. Majstor svaki komad gleda kao mogućnost za nov koristan predmet koji će služiti ljudima. Služiti, baš kao što majstor služi ljudima koji dolaze s novim narudžbama svaki dan. Često ne uzima naknadu za svoj rad, osobito udovicama i sirotama, djeci i ubogima. Njima izrađuje potrebno s još više pažnje i nježnosti.

Dođi pred tog majstora. Pogledaj njegove snažne ruke, dlanove izbrazdane davnim ozljedama. Iskusne su to ruke, ali i ruke koje se sklapaju na molitvu prije i poslije rada, često uzdignute Bogu i tijekom rada. Ovaj majstor je i majstor molitve. Majstorove su oči zbog toga sjajne i bistre, obasjavaju svaki kutak radionice. Dok radi misli i na svoju obitelj, na kruh koji će za njih privrijediti i radost mu obuzima srce, zbog njih i zajedništva s njima. Susretni sv. Josipa radnika u tom njegovu čudesnom pogledu, u njegovoj tihoj radionici.

Molitva

Sv. Josipe, marljivi radniče, izmoli mi u Gospodina milost rada u mom životu. Rada koji me izgrađuje, rada koji me ispunja, svrhovita rada, rada koji prehranjuje moju obitelj, rada koji me na kraju dana dovodi pred Gospodina da mu zahvalim na slatkom umoru blagoslovljena rada. Radniče sveti, pokazao si mi koliko je rad svet i blagoslovljen. Daj mi da i ja marljivo radim u vinogradu Gospodnjem. Hvala ti, sv. Josipe!

Osmi dan

Razmatranje: Majka Crkva i njezin zaštitnik

Teolozi su znali govoriti da je Crkva poput starice s mnogim ožiljcima i borama, ali je ona i majka koju se ne ostavlja. Crkva je majka, riznica mudrosti koja čuva polog vjere. Majka zna kako čuvati blago i kako ga davati svojoj djeci, posebice u doba suše i gladi, u tegobnoj potrebi svojih sinovi i kćeri. Njezino izborano lice odaje iskustvo života i boli zbog gubitaka mnoge djece koja su je ostavila i odbacila njezinu ljubav i skrb. Korak joj je usporen, ali pouzdan jer zna koji joj je cilj. Ona ne žuri u bezglavu trku suvremenog svijeta, jer u žurbi se ne vidi brata i sestru koji žedaju ljubavi, Božje i ljudske.

Crkva je majka i potreban joj je zaštitnik, a u tomu je ponajbolji onaj koji je ljubio prvu Crkvu – Mariju i Isusa. On je poznaje od početka, on je voli, on je cijeni, on je štiti. Zaštitnički nam i danas govori: Sine i kćeri, vrati se u okrilje i

toplo ognjište majke Crkve. Ona te nikada nije zaboravila, nije nikada odustala od tebe. Čeka te na starom pragu neke crkve ili kapele da te primi u euharistiji, u tom središte svoga života, da postane i središte tvoga života.

Molitva

Sv. Josipe, zaštitniče Crkve, donosimo ti naše obitelji, naše župe, naše pastire, cijeli Božji narod. Pouči nas, Josipe, voljeti majku Crkvu ljubavlju odane djece, poštivati je i štiti da Isusova snaga i majčinska toplina Crkve i po nama dopre do svakoga srca. Hvala ti, sv. Josipe!

Deveti dan

Razmatranje: Sestrica smrt i sv. Josip

Sestrica smrt, kako ju je nazvao asiški siromašak sv. Franjo, bliska nam je, prisutna u odlasku mnogih nama dragih, ali je li nam i draga, toliko da je zovemo sestricom? Sa sestrom živiš, dijeliš nutrinu, imaš onaj poseban govor koji samo vi međusobno razumijete, s njom se smiješ, s njom plačeš, s njom rasteš, nju ljubiš na poseban način. Sestrica smrt je ona s kojom se rađaš i s kojom živiš i u konačnici s kojom plešeš onaj zadnji korak ovog životnoga plesa. Dok plešeš ovaj ples zvani život, ne zaboravi jedno, glazba će utihnuti, zadnji će takt biti odsviran i svatko će od nas morati stati i učiniti onaj zadnji naklon. Neka to bude najljepši naklon nebeskom Kralju kao zahvala za ovaj zemaljski život koji je tek predigra beskrajne, vječne, nebeske proslave.

Molitva

Sv. Josipe, zaštitniče dobre smrti, ti si živio i umro u Marijinu i Isusovu okružju, u blaženstvu njihove ljubavi. Podaj nam milost blagoslovljene smrti, smrti u vašoj nebeskoj prisutnosti ovdje na zemlji, u našem smrtnom času, gdje god on bio ili kako god izgledao. Neka naše posljednje riječi budu riječi pomirenja s Bogom i pouzdanja u njega, riječi ljubavi i nade u blaženu vječnost. Podaj nam milost, o sv. Josipe, da ostanemo vjerni do kraja životnoga plesa i da uživamo blaženstvo nebeske domovine u pravom i vječnom nebeskom plesu. Hvala ti, sv. Josipe!

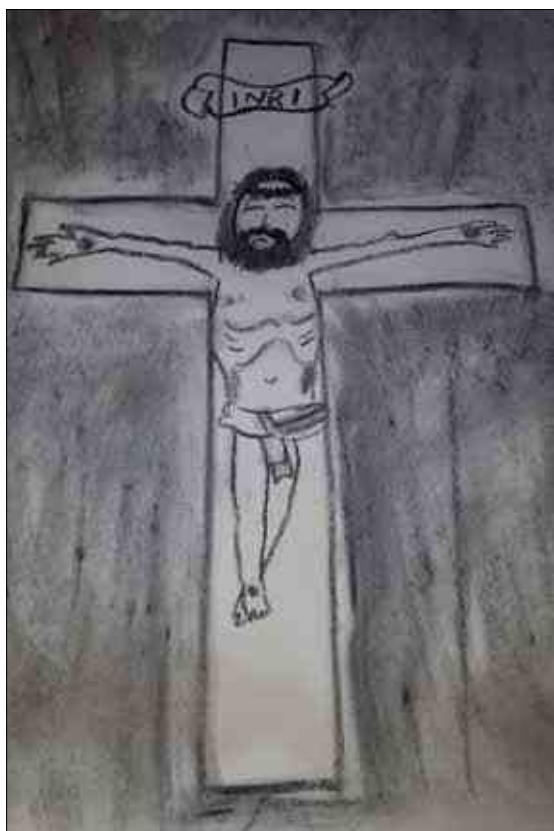
Završna molitva

Dragi sv. Josipe, mi, tvoja duhovna djeca, molimo te svrni svoj pogled i na nas koji često puta ostajemo kao siročad onda kada izgubimo životnu radost, kada se izgubimo u obvezama i problemima, kada ne vidimo kako dalje, kada zaboravimo na Gospodinovu neizmjernu i bezuvjetnu ljubav. Hvala ti na razumijevanju, sveti Isusov poočime Josipe i moj dragi zagovorniče u svakoj potrebi. Amen.

s. M. Darija Lukić,
vjeroučiteljica u Ivanić-Gradu

Iako su nas okolnosti pandemije tjelesno odijelile jedne od drugih i u dijelu korizme nismo imali redovite župne susrete sa skupinama koje se okupljaju u duhu karizme bl. Marije Propetoga ipak smo bili u duhu povezani, otvoreni za susret s Uskrsim. S najdražima,

Biseri Očeva milosrđa

*Doživljaj Uskrsa u prvom zatvaranju
zbog pandemije koronavirusa 2020.*

u krugu obitelji, nje govali smo i korizmene i uskršnje običaje, oživljavali njihov smisao i prepoznavali potrebu njihova očuvanja i danas. U tome su nam pomogle i prigodne korizmene kateheze koje su nam bile dane kao pomoć i poticaj u pripravi na slavlje Uskrsa. Iz mnoštva radova koju su nastali u toj pripravi donosimo neke iz skupine Biseri Očeva milosrđa. U njima su nastojali opisati svoje doživljaje susreta sa živim Bogom u slavlju Uskrsa – tog najvećeg dara kršćanskome svijetu. Uskrs je događaj koji daje smisao življenja. Uskrs nas vraća istinskim vrijednostima. U središte nam stavlja živoga Boga i obitelji. Uskrs je događaj koji nas zove da svoj život predamo Gospodaru svega živoga. Isus je živ. I mi ćemo živjeti ako vjerujemo u njega.

I ja sam Isusova učenica

Aktivna sam u skupini Bisera Očeva milosrđa koju u našoj župi sv. Petra u Ivanić-Gradu vodi naša draga s. M. Darija Lukić. Naša se skupina utječe u zagovor našoj blaženici Mariji Propetoga. Slijedimo njezinu karizmu milosrđa i sve više je upoznajemo po njezinim mislima i djelima. Moja je sestra aktivna u skupini animatora koji vode naše susrete, a moja je mama u skupini odraslih Poslanika Milosrđa, a tata skupa s nama svaki dan moli molitvu blaženici, Bože, oče dobri... pa smo i njega uključile u obiteljsku karizmu bl. Marije Propetoga.

Puno toga nas u životu udaljava od Isusa. Mene od Isusa najviše udaljava svakodnevna svađa sa sestrom. U toj svađi bude puno ružnih riječi i mržnje jedne prema drugoj. Najveći je problem to što tada kada se naljutim ne donosim odluke hladne glave, već povrijedim neke osobe do kojih mi je stalo. Isus nas poziva da mu se približimo, da slušamo Božju riječ i da ga slavimo. Mene najviše približuje Bogu odlaznje na nedjeljnu svetu misu, čitanje Božje riječi, pjevanje u zboru i aktivno sudjelovanje u župi. U svemu tomu najvažniji mi odgoj daju moji roditelji, jer da nema njih ne bih upoznala Boga i njegovu dobrotu prema svima nama.

Svatko ima neku osobinu koja je posebna, po kojoj nas drugi raspoznaju, kao što mi tako

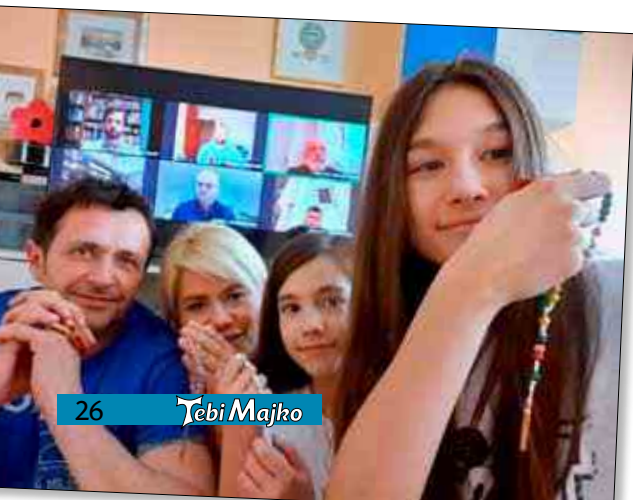
raspoznajemo apostole. Uvijek u životu trebamo znati da smo posebni na svoj način i da se trebamo truditi i raditi na sebi da bismo bili što bolje osobe!

*Laura Turkalj,
5b OŠ Đure Deželića,
Ivanić-Grad*

Što mi znači Uskrs?

Meni Uskrs znači spasenje. Moja obitelj je odlučila da ćemo u korizmi više moliti i činiti dobra djela. Tako smo svi zajedno – mama, tata, sestra i ja – počeli moliti krunicu svaki dan. To je zanimljiv događaj u danu jer smo svi na okupu i razgovaramo o nakani za koju ćemo moliti. Svatko ravnopravno sudjeluje u nakanama na koje molimo. Na kraju krunice obvezno svi izmolimo molitvu bl. Mariji Propetoga. Sestra i ja znamo napamet, mama je naučila, a i tata će naučiti, iako još čita. Na Veliki petak obiteljski smo gledali film: »Pasija« i još jednom proživjeli Isusovu muku i patnju, i patnju njegove majke. Na Veliku subotu smo posjetili Isusov grob u predvorju naše crkve.

Neki ljudi misle da je Uskrs »samo« blagdan, dan kada dobivamo darove, dan kada jedemo hranu u prevelikim količinama, a ne sjetimo se zahvaliti Bogu na rukama koje su to jelo napravile i na zajedništvu koje imamo u obitelji. Na Uskrs trebamo zahvaliti Bogu na daru života i biti smireni, a ne misliti samo na to što ćemo i kako napraviti za ručak, što ćemo kupiti i slično. Ne smijemo dopustiti sebi da nam taj dan prođe u žurbi. Uskrs je prekrasan blagdan. Dan zajedništva s obitelji i s Isusom. Uskrs je najveći kršćanski blagdan. Svakom kršćaninu on jako puno znači. Da nije bilo Isusa Krista i njegove žrtve za nas, ne bismo bili spašeni. Za to je trebao i Juda koji je izdao Isusa i Pilat ko-

Zajedno u vjeri!

Trenutno se nalazimo u izazovnoj situaciji. Razdvojeni smo od ljudi koje volimo. Takva nas situacija može dodatno razdvojiti ili nas može ujediniti. Iako nismo fizički zajedno, važno je da budemo zajedno u vjeri. Proslavili smo Uskrs, svjesni smo žrtve koju je Krist podnio za nas. A sada je red i na nama, da podnesemo žrtve jedni zbog drugih. Toga su svjesna i djeca iz skupine Bisera Očeva milosrđa. Ove godine, nažalost, neće imati svoj godišnji susret sa svim ostalim skupinama. Unatoč tomu, trude se učiti o životu i karizmi naše bl. Marije Propetog te strpljivo čekaju dan kada će se ponovno susresti sa svojim prijateljima iz skupine.

I mi, animatori Bisera Očeva milosrđa, koji smo u veljači svečano primljeni u skupinu, trudimo se izvršavati svoja obećanja i obveze najbolje što možemo. Važno je da uvijek budemo tu jedni za druge, da iskoristimo ovo vrijeme da pročistimo svoja srca te da se utječemo u zagovor bl. Marije Propetoga.

*Sofija Posuda,
animatorica BOM-a, 1. razred gimnazije
»Ivan Švear«, Ivanić-Grad*

ji ga je osudio. Trebamo cijeniti ono što nam je Bog dao, a to je njegov Sin Isus Krist kojega je rodila Djevica Marija. Moramo znati da je i on bio čovjek i hodao je ovom planetom Zemljom. Bio je čovjek od krvi i mesa, kao i mi. Na Uskrs se ja pokušavam sjetiti svih osoba koje su ostale sa mnom do kraja u mojim najtežim trenucima, a to su moji roditelji i moja sestra. Osobe koje su s Isusom ostale do kraja su njegova majka Djevica Marija, Marija Magdalena i apostol Ivan. Ovaj Uskrs želim provesti najljepše što znam i umijem. Karantena, samoizolacija i koronavirus neće mi upropastiti ovaj najvažniji i najljepši blagdan u povijesti kršćanstva, a to je Uskrs!

*Laura Turkalj,
5b OŠ Đure Deželića,
Ivanić-Grad*

s. M. Darija Lukić,
voditeljica Poslanika Milosrđa u Ivanić-Gradu

Poslanici Milosrđa redovito se svakoga devetog dana u mjesecu okupljaju na svoje susrete u župi sv. Petra u Ivanić-Gradu, časteći bl. Mariju Propetoga i utječući joj se u zagovor. Osobito je svečano bilo 9. veljače kad su, uz redovito okupljanje, proslavili i svoj drugi rođendan. Nakon molitve krunice s blaženičinim razmatranjima slavi se sveta misa, a ovaj put ju je predslavio vlč. Mario Šikić. Prigodne čestitke koje su Poslanici Milosrđa dobili pročitala je s. M. Darija Lukić, voditeljica skupine i zahvalila Poslanicima za sve što čine u župi, posebice kao pomoć sestrama kao njihova produžena ruka.

Velika zahvala ide župniku Branku Koretiću koji prati rad Poslanika, podupire ih i usmjerava u okrilju župne zajednice. Budući da župnik nije mogao sudjelovati u ovoj proslavi, uputio

Drugi rođendan Poslanika Milosrđa u Ivanić-Gradu

je svoju čestitku i zahvalnost Poslanicima Milosrđa: »Danas je dvije godine otkako ste osnovani za djelovanje u karizmi Družbe Kćeri Milosrđa, koju je prije stotinu godina osnovala bl. Marija Propetoga. Čestitam vam na vašoj ljubavi prema Bogu i spram blaženice čijim primjerom i poticajima bolje upoznajte Boga i njemu

služite. Hvala na svemu što činite u našoj župi, za dobrobit svih župljana i što pomažete našim časnama u obavljanju župnih zadaća. Kao župnik, zahvalan sam Bogu na svakome od vas ponaosob. Bogu zahvaljujem na s. Dariji koja vas okuplja, formira i usmjerava. Jer plodovi takvog rada su uočljivi u poniznom i sebedarnom radu u župi u svim aktivnostima i potrebama. Vaš osobni, iskren i nepatvoren žar koji dolazi iz srca, želja za angažmanom, susretima i istinska ljepota plemenite međusobne povezanosti govore o zdravoj zajednici blagoslovljenih ljudi. Sretno dalje i ponizno s Božjom pomoću. Čestitam s. Dariji i svima vama, da i dalje zračite Bogom, tada će biti i novih članova.«

Dopis je uputila i provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić u kojem se prisjetila svoga nedavnoga susreta s Poslanicima Milosrđa, kad je vidjela njihov velik trud, što ju je jako obradovalo: »Hvalevrijedno je vaše tjedno okupljanje čime svjedočite istinski žar za upoznavanje života i djela bl. Marije Propetoga što vam pomaže da upoznavajući nju, dublje upoznajete i sami sebe i svoje mogućnosti. Od srca vam na tome čestitam i odajem dužno priznanje u vrijednom nastojanju da se uključite u sva korisna događanja na dobrobit župe i djela Družbe Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, a posebno u podupiranju Zaklade »Bl. Marija Petković«. Niste ni svjesni toga kolikima ste svojim djelovanjem

svjetlo u tami.« U nastavku je s. Emila potaknula Poslanike Milosrđa i ohrabrila na daljnje djelovanje: »Budite, dragi naši Poslanici Milosrđa, poput sunčanih zraka neumorni i nepristrani u razdavanju evanđeoske topline i sjaja. Budite oni koji griju svako ljudsko srce, posebice srca onih koje je tama zlih strasti, ovisnosti, mržnje i svekolikoga grijeha odalečila od Isusa, koji je *put, istina i život* (Iv 14, 6).«

Ovom prigodom je psihoterapeutkinja Maja Jakšić održala predavanje pod naslovom *Vjera pomaže*. Oslikala je konkretne situacije u kojima se gotovo svakodnevno nalazimo i odnose u kojima možemo biti nezadovoljni, nesretni, manipulirani i slično. Istaknula je kako nam u svemu tomu pomaže vjera da unatoč svemu protivnome živimo skladno i u miru te kako da zrelo i odgovorno reagiramo u međuljudskim odnosima. A kao kršćani smo pozvani truditi se i ostvarivati upravo takve zdrave međuljudske odnose.

Zahvalni smo dragom Bogu na svim milostima koje smo primili u ovom slavlju druge obljetnice postojanja Poslanika Milosrđa u našoj župi. Hvala svima koji su nam to omogućili i koji nas podupiru u našem radu. Molimo Božji blagoslov i zagovor bl. Marije Propetoga da nas kao Poslanike Milosrđa prati u našem svakodnevnom djelovanju, kao i sve one kojima smo poslani.

s. M. Kristina Injić,
vjeroučiteljica u SŠ Novska

U ušima nam i srcu snažno odjekuju riječi iz obreda pepeljenja na početku korizme: »Čovječe, sjeti se da si prah i da ćeš se u prah vratiti!« Pepelnica nas uvodi u sveto korizmeno vrijeme. Ulazimo u korizmu s novim odlukama o odricanju i nastojanju da, u sabranosti i tišini, više vremena posvetimo molitvi i razmatranju Kristove muke.

Naša blaženica, Marija Propetoga, sva je bila u razmatranju otajstva Isusove muke, sva je pripadala svome rassetom Gospodinu, zato je i čeznula da nosi upravo to njegovo ime! Svjesna je da ljubav često dolazi i kao križ koji valja prihvatiti i s ljubavlju nositi, upravo onako kako ga je Krist nosio za nas. Tko svoj križ nosi s Kristom, taj ne zaboravlja, iako je u tami i valovlju muka, da zora uskrsnoga jutra stiže! Samo valja ustrajati na križnome putu i svjetlo Uskrsa će jamačno obasjati lice ustrajnoga.

Obiteljske korizmene kateheze

Iako se trenutno možemo naći u poplavi informacija, straha, neizvjesnosti i brige za svoje bližnje zbog pandemije koronavirusa koja se kao magla spustila na čovječanstvo, trebamo podignuti pogled i zagledati se u otajstvo Kristova križa. Dopustimo da naše obitelji u ovo korizmeno vrijeme budu oaze molitve i ljubavi. Kako to činiti? Jedna od korizmenih odluka može biti upravo ta, pronaći zajedničke trenutke, povezati se međusobno u molitvi, razgovoru i suosjećanju s Isusom koji je sve što je imao,

pa i sebe sama, darovao za svakoga od nas.

Potaknute dobrim odjekom obiteljskih božićnih kateheza s. M. Juliana Beretić, s. M. Kristina Injić i Katica Knezović pripremile su slične kateheze i za korizmeno vrijeme, sa željom da budu motivacija i pomoć u obiteljskim okupljanjima, razmatranju, molitvi i stvaralačkim radionicama za male i velike marljive ruke.

Kako post, molitva i milosrdna djela živjeti u današnjem svijetu i svojoj obitelji? Koji su korizmeni simboli i što znače? Kako pripremiti srce na najvažniji kršćanski blagdan – Uskrs? To su neka od pitanja koja nam se nameću u ovom liturgijskom vremenu, a odgovore na njih možete pronaći upravo u ovim katehezama.

Neka nam ponuđene kateheze, dostupne na mrežnim stranicama Družbe www.marijapropetoga.hr budu na korist budu na korist i blagoslov u oazama molitve i zajedništva da Uskrs dočekamo radosna srca u obnovljenoj i produbljenoj obiteljskoj ljubavi.

Maja Šeparović,
direktorica Turističkog ureda
Turističke zajednice općine Blato

Ono što je počelo u Berlinu 1997. godine s dugom noći muzeja, a u Zagrebu organizirano 2005., već je od 2006. u Hrvatskoj postao nacionalni program, a Blato se u njega uključilo 2015. Uobičajilo se da se zadnjega petka u siječnju obilježava Noć muzeja – manifestacija kojom se promiču muzeji kao baštinske ustanove, ustanove identiteta, kao nezaobilazni dionici u održivom razvoju turizma. U tomu sudjeluje i Turistička zajednica općine Blato, koja svojim djelovanjem nastoji potaknuti nov doživljaj kulturnih elemenata našega mjesta, potaknuti posebice najmlađe na ljubav prema baštini i kulturnoturističkom naslijeđu svoga kraja, ali i starije da nam prenesu svoje baštinske priče da se to vrijedno nasljedstvo sačuva za buduće naraštaje.

Noć muzeja je osobita prigoda kada sva ta nastojanja još više dolaze do izražaja. Tom prigodom Blatski fižuli – ustanova u kulturi, Etno kuća Barilo, Muzej bl. Marije Propetog Isusa Petković i Turistička zajednica općine Blato organiziraju razgled zbirke i muzeja uz stručno vodstvo u jutarnjem i poslijepodnevnom odnosno večernjem terminu.

Posebice smo zahvalni sestrama Družbe Kćeri Milosrđa što od 2019. redovito sudjeluju u Noći muzeja u Blatu, jer posjetitelji u susretu

Noć muzeja u Blatu 2021.

s njima doznaju puno toga o svojoj blaženici i njezinoj družbi. Jutarnji termin programa Noći muzeja obično je rezerviran za grupne posjete (učenici Osnovne i Srednje škole »Blato«, korisnici Doma za starije i nemoćne osobe »Marija Petković«, djeca Dječjeg vrtića »Marija Petković« i Dječjeg vrtića »Blato«), a poslijepodnevni i večernji termini za sve zainteresirane Blačane i njihove goste.

Unatoč pandemiji koronavirusa nismo htjeli ispustiti Noć muzeja u Blatu ni ove godine nego smo je obilježili barem simbolično. Putem Facebook stranice »Visit Blato Korčula« organizirali smo malu nagradnu igru za pratitelje. Sudionici su trebali točno odgovoriti na dva pitanja, a jedno je bilo godina prijena zemnih

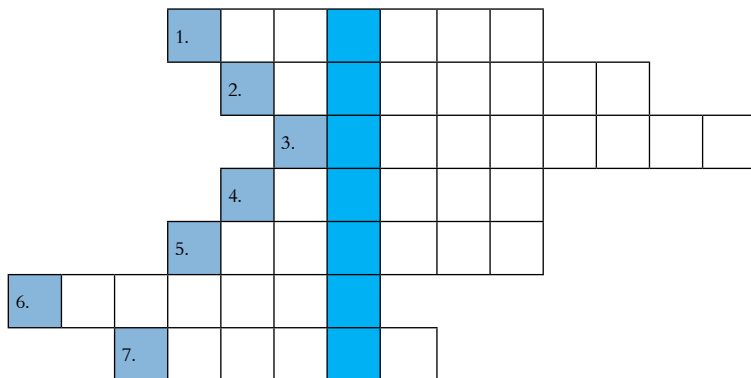
ostataka naše blaženice iz Rima u Blato. Ivo Milat, Blačanin koji živi u Zagrebu, za odgovor da je to 1998. godina, dobio je vrijedan paket tradicionalnih proizvoda s okusima i mirisima Blata, kao i paket knjiga o životnom putu naše blaženice, a sve uz prigodne suvenire.

Uz Noć muzeja u Blatu od 2015. godine Turistička zajednica općine Blato i Blatski fižuli organiziraju u svibnju višednevni program obilježavanja Međunarodnoga dana muzeja u Blatu s prigodnim prezentacijama, radionicama i tematskim predavanjima. Pored toga organiziraju se i edukativno-turističke ture u dva termina, a u njih su uvijek uključeni blaženiči-

no svetište i muzej. Sudjeluju i predškolci obaju dječjih vrtića u Blatu s motom »Blato – muzej na otvorenom«. Djeca se tako upoznaju sa znamenitostima mjesta, s pojmom muzeja i onoga što se uz njega vezuje, oslanjajući se na tematsku priču prilagođenu njihovoj dobi i uzrastu. Završetak svake ture zasladimo blatskom lumblijom u Etno kući Barilo i čujemo lijepu baštinsku priču o njezinu nastanku. Tek kada smo svjesni svojih korijena, svoje tradicije i povijesti, možemo svoje baštinske priče uspješno prenositi budućim naraštajima, radosna i velikodušna srca, a takva su onda otvorena za naše posjetitelje koji se sve više zanimaju za Blato.

Križaljka – sv. Josip

PITANJA:

1. Zaručnica sv. Josipa zove se:
2. Mjesto u kojem je živjela Sveta Obitelj Josipa, Marije i Isusa.
3. Sv. Josip je iz _____ plemena.
4. Tko je u snu objavio sv. Josipu da je Marija trudna i da će roditi Isusa?
5. Zemlja u koju je sv. Josip bježao s Marijom da Herod ne ubije Isusa.
6. Proljetni mjesec koji je posvećen sv. Josipu?
7. Što je bio sv. Josip po zanimanju?

RJEŠENJE:

Sv. Josip je zaštitnik _____

Osobine sv. Josipa

ZADATAK:

Kada ispuniš križaljku vidjet ćeš kakve je osobine imao sv. Josip, pokušaj i ti biti takav.

1. Suprotno od kompliciran je **J** _____.
2. Suprotno od neozbiljan je **O** _____.
3. Nasuprot Davida Golijata je bio velik i **S** _____.
4. Sv. Josip je bio Marijin zaručnik i **I** _____ poočim.
5. Suprotno od ohol je **P** _____.

1.	J									
2.	O									
3.	S									
4.	I									
5.	P									

Molitva bl. Marije Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijeke vjekova.
Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr

www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Neliya Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrda i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostanblato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«
bl. Marija Propetoga**

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.
Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb
tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986
e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr**

Naslovnica - Kip sv. Josipa u Kući matici u Blatu.

**Ovitak – susret sestara Družbe Kćeri Milosrda s papom
Franjom za njegova pohoda Kubi 2015. godine,
u prisustvu mons. Giorgia Lingue, tadašnjega nuncija i tajnika
Većeslava Tumira.**

»Ne preostaje nam drugo nego da od sv. Josipa izmolimo milost nad milostima: svoje obraćenje!«

papa Franjo, 8. prosinca 2020.

Molitva sv. Josipu

Zdravo, Otkupiteljev čuvaru
i zaručnice Djevice Marije.

Tebi je Bog povjerio svoga Sina.

U tebe je Marija stavila svoje pouzdanje.

Tobom je Krist postao čovjekom.

O, blaženi Josipe, pokaži se ocem i nama
i vodi nas na putu života.

Daj nam postići milost, milosrđe i hrabrost
te nas brani od svakoga zla.

Amen.

